

Greta Botyriūtė - Skiotienė

Žaltys

Žalčiai visai nepavojingi ropliai, panašūs į gyvates. Jie paplitę visoje Europoje. Gana dažnai sutinkami Lietuvoje prie vandens telkinių pakrantėse, užliejamose pievose, pelkėse, drėgnuose miškuose, sodybose, miško kirtavietėse. Skiriamos dvi žalčių rūšys – geltonskruosčiai ir lygiažvyniai. Lygiažvyniai žalčiai įrašyti į Lietuvos raudonąją knygą. Žalčiai labai judrūs, gerai plaukiojantys ir nardantys gyvūnai. Minta varliagyviais, jų buožgalviais, kartais driežais, mažomis žuvytėmis ir smulkiais paukščiais ir žinduoliais. O dar nesuaugę jaunikliai minta vabzdžiais. Aktyvūs dieną, medžioja ryte ir vakare. Žiemos miegu paprastieji žalčiai užmiega spalio arba lapkričio mėnesį, o pabunda kovo arba balandžio mėnesį.

Poruojasi balandžio – gegužės mėnesiais susirinkę prie ežerų, upių šiltų pakrančių. 7–24 kiaušinius deda į lapų krūvas, supuvusius kelmus ar kitas drėgnas šiltas vietas liepos – rugpjūčio mėnesiais. Kiaušiniai vystosi. Vos 10- 20 cm žalčiukai išsirta po 5–8 savaitių, subręsta tik 3–4 metais. Geltonskruosčiai žalčiai gyvena apie 25 metus.